

Благовестете от ден на ден спасението на нашия Бог!

5 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПАСХА - НА САМАРЯНКАТА

Евангелско четиво

И тъй, дохожда в самарийския град, наричан Сихар, близо до землището, което Иаков бе дал на сина си Йосифа. Там беше Иаковият извор. Уморен прочее от път, Исус седеше си тъй при извора. Частът беше около шестия. Дохожда една жена от Самария да си начерпи вода. Исус ѝ казва: дай Ми да пия.

Защото учениците Му бяха отишли в града да купят храна. Жената самарянка Му казва: как Ти, видейки нуденн, искаш да пиеш от мене, която съм жена самарянка? (Защото нуденте нямат сношение със самаряните.)

Исус ѝ отговори и рече: да би знаела дара Божий, и кой е Оня, Който ти казва: дай Ми да пия, ти сама би изпросила от Него, и Той би ти дал вода жива.

Жената Му казва: господине, ни почерпало имаш, па и кладенецът е дълбок: отде тогава имаш живата вода? Нима Ти си по-голям от отца ни Иакова, който ни даде тоя кладенец, и сам той от него е пил, и синовете му, и добитъкът му?

Исус ѝ отговори и рече: всякой, който пие от тая вода, пак ще ожаднее; а който пие от водата, която аз ще му дам, той вовеки няма да ожаднее; но водата, която му дам, ще стане в него извор с вода, която тече в живот вечен.

Казва Му жената: господине, дай ми тая вода, за да не ожаднявам и да не дохождам тук да вадя.

Исус ѝ казва: иди повикай мъжа си и дойди тук.

Отговори жената и рече: нямам мъж. Исус ѝ казва: добре каза, че мъж нямаш; защото петима мъжа си имала, и тоя, когото сега имаш, не ти е мъж; това право си каза.

Казва Му жената: господине, виждам, че Ти си пророк. Нашите бащи се покланяха в тая планина, а вне казвате, че в Йерусалим е мястото, дето трябва да се покланяме.

Исус ѝ казва: жено, повярвай Ми, че настъпва час, когато нито в тая планина, нито в Йерусалим ще се поклоните на Отца. Вне се кланяте на това, което не знаете, а ние се кланяме на това, което знаем, защото спасението е от нуденте. Но иде час, и дошъл е вече, когато истинските поклонници ще се поклонят на Отца с дух и с истина, защото Отец иска такива да бъдат, които Му се покланят. Бог е дух: и тия, които Му се покланят, трябва да се покланят с дух и с истина.

Казва Му жената: зная, че ще дойде Месия, наричан Христос; когато Той дойде, всичко ще ни възвести. Исус ѝ казва: аз съм. Който говоря с тебе.

В това време дойдоха учениците Му и се почудиха, защото Той се разговаря с жена; ала ни един не рече: какво искаш, или какво приказваш с нея?

Тогава жената остави стомната си и отиде в града и казва на хората: дойдете и вижте един човек, който ми каза всичко, що съм направила: да не би Той да е Христос?

Тогава те излязоха из града и идеха към Него. Между това учениците Го молеха, казвайки: Рави, яж!

Но Той им рече: аз нямам храна да ям, която вие не знаете. Поради това учениците думаша помежду си: да не би някой да Му е донесъл да яде?

Исус им казва: Моята храна е да изпълнявам волята на Оногова, Който Ме е пратил, и да извърша Неговото дело.

Не вие ли казвате, че още четири месеца, и жетва ще дойде? аз пък ви казвам: подигнете си очите и погледнете нивите, че са побелели и узрели за жетва. . Вече и жетварят получава награда и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и сеячът и жетварят. Защото в тоя случай права си е думата: един сее, а друг жъне. аз ви проводих да жънете онова, за което вие не сте се трудили; други се трудиха, а вне влязохте в техния труд. И много самаряни от оня град повярваха в Него по думите на жената, която свидетелствуваше: каза ми всичко, що съм сторила. Затова, когато самаряните дойдоха при Него, молиха Го да постои при тях; и Той престоя там два дена. И още по-много народ повярва поради словото Му.

А на жената думаша: ние вярваме не вече поради твоето казване; защото сами чухме и знаем, че Този нанстина е Спасителят на света, Христос. (Йоан 4:5-42)

Отеческо наследство

ЖИВАТА ВОДА НА ХРИСТОС

В първи стих на 41-ви псалом той възкликва: "Както кошута жадува за водни потоци, тъй и душата ми, Боже, копнее за Тебе!"

Живата вода от приказките никои юнак или царски син не е успял да намери и да дари на хората. Донесъл я е обаче и я е дарил на нас, хората, Синът на истинския Цар – Бога, нашият Господ Исус Христос. Защото Той е единственият, истинският Извор на живота; живата вода – това е Неговото спасително слово, от което и в което блика Божията животворяща благодат и сила.

Тази жива Христова вода има чудното свойство да утолява жаждата трайно и завинаги – който пие от нея, той вовеки не ожаднява. Нещо повече – който пие от тази вода, той самият става извор на вода, която тече в живот вечен (вж. Йоан 4:14).

Защото Христовото учение е изкуство, но и нещо друго; то е наука, но и нещо друго; то е морал, но и нещо друго, нещо много повече. И това друго е мистично-трепетното, с нищо несравнимо преживяване, което ни дарява общуването с Бога, нашия небесен Отец, нашия Творец и Спасител. Това е живата вода, която не можем да намерим нито в изкуството, нито в литературата, нито в което и да било произведение на културата или в която и да било област на човешката дейност. Без Бога и Неговото откровение, без Бога и Неговата благодат човешката душа винаги ще бъде жадна и неудовлетворена, без покой, без радост, без блаженство! След всичко, казано дотук, излишно е да се питаме къде можем да намерим тази жива вода, за която говори Спасителят на самарянката. Отговорът е повече от ясен – в светата Църква. Божията благодат, която Христос дарува на всички, жадуващи за нея, ние, християните, получаваме още при светите тайнства Кръщение и Миропомазване и по-нататък в живота си – редовно чрез светото тайнство Причащение и чрез другите тайнства. Нека да черпим с пълни шепи, да пием на големи глътки тази жива, животоносна, животворяща вода, която ни дава Светият Дух чрез Своята Църква. Защото това е водата на нашето спасение, на вечния и блажен живот в Бога. И нека, утолявайки жаждата си от тези благодатни струи, да ги оставяме обилно да текат от нас и чрез нас също към нашите ближни – като братолюбие и сърдечност, като усмивка и добра дума, като ласка и подкрепа, като нежност, топлина и състрадание.

Автор: Свещ. Ал. Лашков

ЖИТИЕ НА СВЕТИ ГЕРМАН

Св. Герман бил син на сенатор, учител от император Константин Погонат (668-685). Той от млади години се посветил да служи на Бога. Заради благочестивия си живот и духовната си просветеност той отпърво станал кизически епископ, а в 715 г. бил избран за цариградски патриарх.

В царуването на Лъв III Исаврянин (717-741), който се обявил против поклонението на иконите, Герман употребил много старания да вразуми царя и да отклони от заблуджението, но напразно. Лъв поискал почитането на иконите да бъде осъдено на събор.

- Царю - казал му светителят, - ако ти е угодно да употребиш насилие в това дело, аз с готовност ще умра за светите икони.

По заповед на Лъва, войниците изгонили светителя от патриаршеския дом.

Свети Герман умрял в манастир, след като бил цариградски патриарх 14 години и половина.

Патриарх Герман е известен като църковен песнописец и автор на съчинения за иконопочитанието, против ересите, изяснение на литургията, поучителни слова и други.

© Жития на светните. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит Д-р Атанасий (Бончев).

Български светини

СВЕТИ РАВНОАПОСТОЛИ И СЛАВЯНОБЪЛГАРСКИ ПРОСВЕТИТЕЛИ МЕТОДИЙ И КИРИЛ

Тропар, глас 4

Като единоравни на апостолите и учители на славянските страни, богомъдри Кириле и Методие, молете Владиката на Всички да утвърди славянските народи в православие и единомислие, да умври света и да спаси нашите души.

Кондак, глас 3

Свещената двоица на нашите просветители да почетем, отключили за нас чрез превода на Божествените книги извор на богопознание, от който даже до днес, непрестанно като черпим, ублажаваме ви, Кириле и Методие, предстоящи пред престола на Всевишния и молящи се топло за нашите души.

Наръчник по Православие

ПРЕДИ И СЛЕД КРЪЩЕНИЕТО – БЕБЕДИ С НОВОНАЧАЛНИЯ

- В съвременния свят е трудно да се вярва на чудеса.
- Толкова по-зле за тези, които не вярват на истинските чудеса, засвидетелствани от Църквата. Тяхното неверие съвсем не ще попречи на това, да е имало чудеса, преди да има сега, да има и в бъдеще.
- Не е ли странно, че хората вярват на светските, и даже на езическите, истории, а не искат да вярват на църковните истории и на свидетелствата, приети от светата Църква.

Разбира се, сега чудесата са по-малко, отколкото в първите времена на християнството. Причината за това е разбираема: били са нужни велики чудеса за

утвърждаването на християнската вяра в целия свят. Необходими са били поразителни знамения, за да се уверят чувствените езичници и упоритите иудеи в Божеството на Исуса Христа Разпнатия, в истинността на Неговото учение (така противоположно на техните закостенели убеждения), и в посланията на проповедта на Апостолите.

И ние, „невиделите“, вярваме, защото обръщането на целия свят е за нас непрестанно чудно свидетелство за истинността на християнската вяра.

И в наше време стават чудеса, защото те биват нужни за утвърждаване на нашата колебаеща се вяра. Ръсия е видяла много такива знамения на Божието благоволение към себе си!

Да не се вярва на чудесата, е невъзможно. Но много важно е да не се увличаме от никакво суетство и да считаме за несъмнени само чудесата, признати от Църквата.

Забележи, че тези умници, които отричат истински чудесното, в голямата си част сами, в ежедневието си, са от най-суетните хора!

Повтарям, че заедно с истинската вяра, християнинът трябва да съблюдава и мъдра внимателност.

Исус Христос е казал, че преди края на света ще се появят лъжехристи и лъжепророци и ще покажат големи личби и чудеса, за да прелъстят, ако е възможно и избраните (Мат. 24:24).

Имайки това предупреждение, ние трябва да бъдем предпазливи. Но има начин да различим истинските чудеса от лъжливите мечтания: истинските чудеса винаги биват за слава Божия и за полза на хората; а лъжливите мечтания имат за цел да погубват и се противят на разума на Свещеното Писание. Във всички съмнителни случаи най-сигурното прибежище за нас е авторитетът и отсъдата на светата Църква.

Източник: www.svetiilia.bg

Отчески съвети

ЗАЩО БОГ Е СЪТВОРИЛ СВЕТА И ЧОВЕКА

Любовта, като едно от свойствата на Бога, е причината за сътворението. По силата на всеобемачата Си любов Бог е пожелал да създаде същества, които да станат причастни на Неговото съвършенство. Справедливо е тогава да се пише, че всичко, което Той е създал, е било „твърде добро“.

Обобщавайки учението на Църквата, преподобният Иоан Дамаскин пише за причината за сътворението: „И така, тъй като благият и преблаг Бог не Се задоволявал от съзерцанието на Самия Себе Си, но от извънредна благост пожелал да сътвори същества, които да може да облагодетелства и да направи причастни на Своята благост, от нищо Той привел в битие и сътворил вселената – невидимия и видимия свят, и човека, който се състои от двете стихии – видимата и невидимата. Бог има намерение и твори, и мисълта става дело, изпълва се от Словото и се завършва от Духа“.

Източник: www.svetiilia.bg

Православно семейство

КАК ДА СИ ИЗБЕРЕМ СЪПРУГ (СЪПРУГА)

Истината е само една и можем да я открием в учението на Православната Църква. Тя не е разделена и не е разпределена между различни конфесии в една или друга пропорция. Цялата истина е Христос.

– В последно време често може да се чуят такива изказвания: „православните и тези, които изповядват други вероизповедания, имат един и същ Бог“, „всички религии вярват в един Бог“.

– Такава оценка е възможна само от религиоведческа гледна точка.

Апостол Павел казва: „Ония, които без закон са съгрешили, без закон и ще загинат; а ония, които при закон са съгрешили, чрез закон ще бъдат съдени“ (Рим. 2, 12). Народите, които не познават Христа, имат закон на съвестта. Тези, които вярват в някакъв свой Бог, но отричат Христа, по този начин отричат Истината. „Под небето няма друго име, на което дадено, чрез което трябва да се спасим, в никое друго няма спасение“ (Деян. 4, 11-12). Името на Бога е явено на хората: това е Христос, Един от Светата Троица. Чрез Сина сме познали Отца и Светият Дух е слязъл в света.

– Много хора питат за избора на бъдещ съпруг (съпруга). Върху какво трябва да обърнат внимание тези, които искат да създадат семейство?

– В продължение на много години ни се обаждат мъже и (предимно) жени. Те са сключили брак, родили са деца, но в един момент останали без нищо: децата се отдалечили от Бога, мъжът ги напуснал и т.н.

Тук може да се попита само едно: когато сте встъпвали в брак и сте избирали спътник в живота, дали сте имали мъжеството да се помолите на Бог и Пресвета Богородица, молейки ги да ви помогнат да се ориентирате в чувствата си? Или сте правили избора сами, и едва сега постфактум сте се обърнали към Бога?

Това е много важен момент!

В Книгата Притчи Соломонови е казано: „Къща и имот са наследство от родители, а разумна жена – от Господа“ (Притчи 19,1 4). С други думи, задължение на родителите е да разпределят наследството си между децата, но мъж на жена или жена на мъж се дава от Бога.

Въпросът не е в това да си „търсиш“ спътник в живота, и като го намериш, да се почувстваш умел и късметлия, приписвайки това „достигане“ на собствените си заслуги. Нека да не забравяме, че ние виждаме само външната страна на човека, без да знаем, какво всъщност става в сърцето му. Откъде може да знаем вътрешното съдържание на един или друг човек? Освен това, има и враг на човешкия род, който внася объркване и смът в чувствата.

Много е сложно да се намери рационален отговор на въпроса за избора на спътник в живота. Но всеки младеж или девойка може и трябва да посветят себе си на Бога и да възложат упованието си на Господа.

Много често ми задават въпрос относно избора на спътник в живота и в последно време давам един и същ съвет. Съвсем наскоро, когато тръгвах от Света Гора в света, една девойка ме попита: „Какво да правя? Как да си намеря съпруг?“

Ето какво съветвам в такива случаи. Много е важно младежът или девойката да имат мъжество да се обърнат към Бога с една обикновена молитва: „Господи! Направи ме такъв, какъвто искаш, за да ме съединиш с този (тази), с когото (която) Ти искаш“.

Това е най-добрата молитва. В нея е скрит следният смисъл: „Сега се намирам в неблагоприятно духовно състояние, но моля Бог да ми даде добър спътник (спътница) в живота. Но няма съм достоен за това? Необходимо е да се предприеме подвиг и с всички сили да се постарая да станем по-добри. Колкото по-самоотвержено се подвизаваме, толкова по-близки ще станем на Бога, Който ще ни събере с този човек, който действително ни подхожда.“

Като възложим надеждата си на Господа, решаваме много проблеми. Ставаме съработници на Бога, и, започвайки да се поправяме (а всяко добро начинание започва с това), се освобождаваме от веригите на страстите, затрудненията и съмненията.

Ако въведем ред в своята душа, Бог ще подреди всичко останало.

Автор: старец Лука Филотейски

Детски свят

ПРИТЧА ЗА СЕЯЧА

(Матей 13:3-23)

Когато Господ Исус Христос поучавал народа, Той говорел с ясни и прости думи. И всички го разбирали и се възхищавали от учението Му. Но най-интересни и възмущаващи са Неговите притчи. Притчата е нагледен разказ, в който със случки от живота се разкриват важни истини. В нея обикновено се говори за едно, а се разбира друго.

Една от първите притчи, които изрекъл Спасителят Христос, е притчата за сеяча. Ето какво гласи тя:

Един сеяч отишъл да сее. Едни зърна паднали на пътя, и долетяли птици, които на часа ги изкъбвали. Други паднали на каменисто място, и поникнали, но понеже нямало влага, бързо изсъхнали. Трети паднали в тръни, които ги загалушили, и те не дали плод. Четвърти паднали на плодородна почва и дали богат плод: някон – сто, други – шестдесет и трети – тридесет зърна.

А ето и смисълът на тази притча, която била разяснена от Самия Господ:

- Сеячът е Господ Бог. Семето – това са Божиите думи, с които Той учи хората на добро и на истинско знание. Различните видове почви – үтүпканата, каменистата, трънливата и плодородната – означават различните човешки сърца. Има хора, които не искат и да чүят за Бога. А когато чүят за Него, се подиграват и Го хүлят. Ако Словото Божие попадне в техните сърца, сатаната като граблива птица го изкъбава. Това означава семето, паднало на пътя.

Семето, паднало на каменисто място, означава непостоянните човеци. Те приемат с радост Словото Божие, но бързо го забравят. Това са още ония християни, които само говорят, но не изпълняват на дело Божиите заповеди.

А кои човеци означава семето, попаднало в тръни? – Това са хората, които вярват в Бога, но повече са привързани към светските удоволствия и богатството. В дни на изпитания те отстүпват от вярата си.

Слава Богу, има и много човеци, които са твърди във вярата и нищо не може да ги отдалечи от Бога! Те са готови да дадат и живота си за Него. Тези честити хора са семето, което паднало на плодородна почва и дало обилен плод – едни тридесет, други шестдесет, а трети – сто зърна. Түк можем да отнесем добрите християни, праведниците и светците.

Накрая, нека всеки помисли върхү себе си към коя ли от четирите видове почви може да се отнесе неговото сърце!

Словото Божие се съдържа в светата Библия. Тя е най-разпространената, най-старата и най-мүдра книга на света. Съвременните сеячи на Божието Слово са Църквата и училището. Те запазиха нашия език и народност през робските години и водеха народа ни към благоденствие в мирни времена. Нашите часове по вероүчение също са един малък разсадник на Божието Слово. Затова нека да бъдем прилежни в үсвояването му та един ден и ние да станем сеячи на мира, доброто и истината!

Автор: Иван Николов

Източник: "Православно вероүчение за деца"

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

10 май † 5 Неделя след Пасха - на Самарянката. Св. ап. Симон Зилот. Гл. 4, үтр. ев. 7, ап. Деян. 11:19-30 (с. 34), лит. ев. Ин 4:5-42 (Тип. 466) Възстановяване на Българската патриаршия

11 май † Св. равноапостолни Методий и Кирил. Св. свщмчк Мокий (Тип. с. 308, т. 4)

12 май Св. Спифаний, еп. Кипърски и св. Герман, патриарх Константинополски. Св. свщмчк Ермоген, патриарх Московски. Св. Полүвий, еп. Ринокирски

13 май Св. мчца Гликерия девица. Св. мчк Лаодикий (Отдание на Преполовение) (Тип. с. 467)

14 май Св. Исидор. Св. мчк Йоан Български

15 май Преп. Пахомий Велики. Преп. Ахилий, еп. Ларски

16 май Преп. Теодор Освещени. Св. преп. отци, избити в манастира "Св. Сава" (Отдание на Неделя на Самарянката) (Тип. с. 468)

Енорийският лист се издава с благословията на председателя на храма протойерей Емилиан Костадинов

Адрес на редакцията: гр. София, ж.к. „Дружба“ 2, храм „Свети Пророк Илия“

Можете да намерите изданието и на интернет адрес: www.svetiilia.bg
